

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, įgyvendinančių 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo ⁽¹⁾, kiek ji susijusi su savarankiškai dirbančiais vairuotojais, ir bet kuriuo atveju nepranešusi apie juos Komisijai, Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį bei 3–7 ir 11 straipsnius.

— Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti Direktyvą 2002/15/EB baigėsi 2009 m. kovo 23 d.

⁽¹⁾ OL L 80, p. 35; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 224.

2013 m. balandžio 9 d. Cour administrative d'appel de Lyon (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maurice Leone, Blandine Leone prieš Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

(Byla C-173/13)

(2013/C 171/40)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour administrative d'appel de Lyon

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: Maurice Leone, Blandine Leone

Kitos apeliacinio proceso šalys: Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Civilių ir karių senatvės pensijų kodekso L. 24 ir R. 37 straipsnių, iš dalies pakeistų 2004 m. gruodžio 30 d. 2004 m. Biudžeto pataisų įstatymu Nr. 2004-1485 ir 2005 m.

gegužės 10 d. Dekretu Nr. 2005-449, nuostatos gali būti traktuojamos kaip įtvirtinančios netiesioginę vyrų ir moterų diskriminaciją, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnį?

2. Ar 2003 m. gruodžio 26 d. Dekreto Nr. 2003-1306 dėl pareigūnų, kurie yra *Caisse nationale de retraites des agents des collectivités locales* nariai, išėjimo į pensiją tvarkos 15 straipsnio nuostatos gali būti traktuojamos kaip įtvirtinančios netiesioginę vyrų ir moterų diskriminaciją, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnį?

3. Jei būtų teigiamai atsakyta į vieną iš dviejų pirmųjų klausimų, ar tokia netiesioginė diskriminacija pateisinama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnio 4 dalies nuostatomis?

2013 m. balandžio 9 d. Europos Sąjungos Tarybos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. sausio 29 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-496/10, Bank Mellat prieš Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-176/13 P)

(2013/C 171/41)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama S. Boelaert ir M. Bishop

Kitos proceso šalys: Bank Mellat, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

— Panaikinti 2013 m. sausio 29 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą byloje T-496/10.

— Priimti galutinį bylos sprendimą atmesti Bank Mellat ieškinį dėl ginčijamų priemonių panaikinimo.

— Nurodyti Bank Mellat padengti Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas pirmoje ir apeliacinėje instancijose.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Taryba mano, kad 2013 m. sausio 29 d. Bendrojo Teismo sprendime byloje T-496/10, Bank Mellat prieš Tarybą, padarytos šios teisės klaidos: